

Jézusunk, Megváltónk!
 Világító fáklyánk,
 szeretet vallását
 hoztad le mihozzánk!

Születésed napján
 csillagfényes oltár,
 leborulva kérünk,
 mindig oltalmazzá!

Kozma László

Karácsonyi fohász

Angyalszárnyak	Legyen minden
Éjben szállnak,	Titkos sóhaj,
Fehérségben	A lelkünkéből
Felszikkáznak.	Fakadó jaj
Kimondatott	Megszülető
Íme, végre	Gyermek teste,
Isten-titok	Hogy köszöntsük
Szent igéje.	Örvendezve.
Angyalszárny zúg,	Bánatunkat
Éjben várunk.	Ő hordozza,
Ki mondja ki	Legyen, mint a
A mi álmunk?	Krisztus sorsa.
Szálljon le a	Megszülessen
Földre végre	Megváltásra
A magyar sors	Magyar hitek
Fényessége.	Messiása.*

*A vers Sütő András Balkáni gerle című színművének népdalritmusait idézi.

Jászol és kereszt

Bölcsek jöttek, s ahogy felsírt a gyermek,	A kereszt fölött elborult az ég.
Valaki szól: — Lásd, ez itt a kezdet.	Valaki felsírt: — Jaj, ez itt a vég!
Intett a bölcs: — Valami véget ért.	De János arcán titkos fény derengett.
	Látta már a megváltás kezdetét.